

Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

► **B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Σεπτεμβρίου 2006

σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

(ΕΕ L 265 της 26.9.2006, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 615/2008 του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2008	L 168	1	28.6.2008
► <u>M2</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 72/2009 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2009	L 30	1	31.1.2009

Διορθώνεται από:

► **C1** Διορθωτικό ΕΕ L 37 της 9.2.2007, σ. 10 (1405/2006)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Σεπτεμβρίου 2006

σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ιδιαίτερη γεωγραφική κατάσταση ορισμένων νησιών του Αιγαίου συνεπάγεται επιπλέον δαπάνες μεταφοράς όσον αφορά τον εφοδιασμό με προϊόντα τα οποία είναι βασικά για την ανθρώπινη κατανάλωση, ως γεωργικές εισροές ή για μεταποίηση. Επιπλέον, αντικειμενικοί παράγοντες, που αφορούν τον νησιωτικό και απόκεντρο χαρακτήρα, συνεπάγονται για τους εμπορευόμενους και τους παραγωγούς των νησιών του Αιγαίου πρόσθετες επιβαρύνσεις που αποτελούν σοβαρό μειονέκτημα για τις δραστηριότητές τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, εμπορευόμενοι και παραγωγοί διατελούν σε διπλά νησιωτική κατάσταση. Τα μειονεκτήματα αυτά μπορούν να μετριαστούν με τη μείωση των τιμών των εν λόγω προϊόντων. Συνεπώς, για να εξασφαλισθεί ο εφοδιασμός των νησιών του Αιγαίου και να αντισταθμιστούν οι επιπλέον δαπάνες που προκύπτουν λόγω του απόκεντρου και νησιωτικού χαρακτήρα και της μεγάλης απόστασης, απαιτείται η εισαγωγή ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.
- (2) Τα προβλήματα των νησιών του Αιγαίου οξύνονται εξαιτίας της μικρής τους έκτασης. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων, θα πρέπει τα μέτρα αυτά να εφαρμοστούν μόνο στα νησιά που καλούνται «μικρά νησιά».
- (3) Η κοινοτική πολιτική για τη στήριξη της τοπικής παραγωγής στα μικρά νησιά του Αιγαίου, όπως ορίστηκε στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους ⁽¹⁾, αφορά πολλά προϊόντα και μέτρα για την παραγωγή, την εμπορία ή τη μεταποίηση. Τα μέτρα αυτά απέδειξαν την αποτελεσματικότητά τους και εξασφάλισαν τη συνέχιση και την ανάπτυξη των γεωργικών δραστηριοτήτων. Η Κοινότητα θα πρέπει να εξακολουθήσει να στηρίζει αυτές τις εργασίες παραγωγής, που αποτελούν θεμελιώδη παράγοντα της περιβαλλοντικής, κοινωνικής και οικονομικής ισορροπίας των μικρών νησιών. Η εμπειρία έχει δείξει ότι, όπως και στην περίπτωση της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη, η ενισχυμένη εταιρική σχέση με τις τοπικές αρχές μπορεί να επιτρέψει την περισσότερο επικεντρωμένη αντιμετώπιση των ειδικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα νησιά αυτά. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να συνεχισθεί η στήριξη της τοπικής παραγωγής μέσω γενικού προγράμματος που καταρτίζεται στο καταλληλότερο γεωγραφικό επίπεδο, το πρόγραμμα δε αυτό θα πρέπει να υποβληθεί από την Ελλάδα στην Επιτροπή.
- (4) Για την επίτευξη του στόχου μείωσης των τιμών στα μικρά νησιά του Αιγαίου, καθώς και του περιορισμού των επιπλέον δαπανών λόγω της μεγάλης απόστασης και του απόκεντρου και νησιωτι-

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 27.7.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1).

▼ B

κού χαρακτήρα, και παράλληλα για τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητας των κοινοτικών προϊόντων, θα πρέπει να χορηγηθούν ενισχύσεις για τον εφοδιασμό των μικρών νησιών του Αιγαίου με κοινοτικά προϊόντα. Στις ενισχύσεις αυτές θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιπλέον δαπάνες μεταφοράς προς τα μικρά νησιά του Αιγαίου και, εφόσον πρόκειται για γεωργικές εισροές και για προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιπλέον δαπάνες λόγω του νησιωτικού χαρακτήρα και της μεγάλης απόστασης.

- (5) Δεδομένου ότι οι ποσότητες που αποτελούν το αντικείμενο του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού περιορίζονται στις προμηθευτικές ανάγκες των μικρών νησιών του Αιγαίου, το καθεστώς αυτό δεν βλάπτει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Εξάλλου, τα οικονομικά πλεονεκτήματα του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού δεν θα πρέπει να δημιουργούν εκτροπές του εμπορίου όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα. Συνεπώς, θα πρέπει να απαγορευθεί η αποστολή ή η εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων από τα μικρά νησιά του Αιγαίου. Ωστόσο, θα πρέπει να επιτρέπεται η αποστολή ή η εξαγωγή των προϊόντων αυτών σε περίπτωση επιστροφής του πλεονεκτήματος που προκύπτει από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού ή, όσον αφορά τα μεταποιημένα προϊόντα, για να διευκολύνεται το περιφερειακό εμπόριο. Θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι εξαγωγές προς τρίτες χώρες και, κατά συνέπεια, να επιτρέπεται η εξαγωγή μεταποιημένων προϊόντων που ανταποκρίνονται στις παραδοσιακές εξαγωγές. Ο περιορισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται, εξάλλου, στις παραδοσιακές αποστολές μεταποιημένων προϊόντων. Για λόγους σαφήνειας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προσδιορίζει την περίοδο αναφοράς για τον καθορισμό των εν λόγω ποσοτήτων που εξάγονται ή αποστέλλονται κατά παράδοση.
- (6) Για την επίτευξη των στόχων του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού, τα οικονομικά πλεονεκτήματα του καθεστώτος πρέπει να αντανakλώνται στο επίπεδο του κόστους παραγωγής και να συνεπάγονται μείωση των τιμών έως το στάδιο του τελικού χρήστη. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω οικονομικά πλεονεκτήματα θα πρέπει να χορηγούνται μόνο εάν πράγματι ωφελούν τον τελικό καταναλωτή, θα πρέπει δε να διενεργούνται οι αναγκαίοι έλεγχοι.
- (7) Για την επίτευξη των στόχων ανάπτυξης της τοπικής γεωργικής παραγωγής και τον εφοδιασμό σε γεωργικά προϊόντα, θα πρέπει να εναρμονισθεί το επίπεδο προγραμματισμού του εφοδιασμού των εν λόγω νησιών και να συστηματοποιηθεί η προσέγγιση εταιρικής σχέσης μεταξύ της Επιτροπής και της Ελλάδας. Ως εκ τούτου, το προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού θα πρέπει να καταρτίζεται από τις αρχές που ορίζει η Ελλάδα και να υποβάλλεται στην Επιτροπή προς έγκριση.
- (8) Θα πρέπει να ενθαρρύνονται οι γεωργοί των μικρών νησιών του Αιγαίου ώστε να παράγουν προϊόντα ποιότητας και να προωθούν την εμπορία των εν λόγω προϊόντων.
- (9) Προκειμένου να περιορισθούν οι ειδικές επιβαρύνσεις που χαρακτηρίζουν τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου, οι οποίες απορρέουν από τον νησιωτικό και απόκεντρο χαρακτήρα και τη μεγάλη απόσταση, τη μικρή γεωγραφική έκταση, το ανάγλυφο του εδάφους, τις κλιματικές συνθήκες και την οικονομική εξάρτηση από μικρό αριθμό προϊόντων, μπορεί να προβλεφθεί παρέκκλιση από τη σταθερή πολιτική της Επιτροπής να μην επιτρέπει κρατικές ενισχύσεις λειτουργίας στον τομέα της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της συνθήκης.
- (10) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει το επίπεδο ειδικής στήριξης που παρεχόταν μέχρι σήμερα στα μικρά νησιά του Αιγαίου. Για να είναι σε θέση να εκτελέσει τα ενδεδειγμένα μέτρα, η Ελλάδα θα πρέπει να συνεχίσει να έχει στη

▼B

διάθεσή της τα ποσά που αντιστοιχούν στην κοινοτική στήριξη την οποία έχει ήδη χορηγήσει η Κοινότητα στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93. Το νέο σύστημα στήριξης της γεωργικής παραγωγής στα μικρά νησιά του Αιγαίου, το οποίο θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να συντονίζεται με τη στήριξη που ισχύει για τις ίδιες εργασίες παραγωγής στην υπόλοιπη Κοινότητα, ο δε κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 θα πρέπει να καταργηθεί.

- (11) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς⁽¹⁾, κρίνεται σκόπιμο να ανατεθεί η διαχείριση των ειδικών μέτρων για τα μικρά νησιά του Αιγαίου στην Ελλάδα. Ως εκ τούτου, η διαχείριση των μέτρων αυτών μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω προγράμματος που υποβάλλεται από την Ελλάδα και εγκρίνεται από την Επιτροπή.
- (12) Η Ελλάδα αποφάσισε να εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σε ολόκληρη τη χώρα από την 1η Ιανουαρίου 2006. Για την εξασφάλιση του συντονισμού των σχετικών καθεστώτων όσον αφορά τα μικρά νησιά του Αιγαίου, θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.
- (13) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽²⁾.
- (14) Το πρόγραμμα που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να αρχίσει από την 1η Ιανουαρίου 2007. Ωστόσο, προκειμένου το πρόγραμμα να μπορέσει να ξεκινήσει κατά την ημερομηνία αυτή, θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στην Ελλάδα και στην Επιτροπή να λάβουν όλα τα προπαρασκευαστικά μέτρα στο διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού και της ημερομηνίας εφαρμογής του προγράμματος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρο 1***Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί****▼M1**

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ειδικά μέτρα για τη γεωργία, με σκοπό την αντιστάθμιση του μειονεκτήματος που αποτελεί ο απόκεντρος και νησιωτικός χαρακτήρας των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους, εφεξής καλούμενα «μικρά νησιά».

▼B

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «μικρά νησιά» νοούνται όλα τα νησιά του Αιγαίου Πελάγους, εκτός από την Κρήτη και την Εύβοια.

⁽¹⁾ ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1156/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 208 της 29.7.2006, σ. 3).

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

▼B*Άρθρο 2***Κοινοτικό πρόγραμμα στήριξης**

Καταρτίζεται κοινοτικό πρόγραμμα στήριξης για τα μικρά νησιά του Αιγαίου. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- α) ειδικό καθεστώς εφοδιασμού, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο II, και
- β) ειδικά μέτρα στήριξης των τοπικών εργασιών της γεωργικής παραγωγής, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο III.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ*Άρθρο 3***Προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού****▼M1**

1. Καθιερώνεται ειδικό καθεστώς εφοδιασμού για τα απαριθμούμενα στο παράρτημα I της συνθήκης γεωργικά προϊόντα («τα γεωργικά προϊόντα»), τα οποία είναι βασικά στα μικρά νησιά για την κατανάλωση από τον άνθρωπο, την παρασκευή άλλων προϊόντων ή ως γεωργικές εισροές.

▼B

2. Καταρτίζεται προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού στο οποίο εμφανίζεται η ποσότητα των γεωργικών προϊόντων της παραγράφου 1 που είναι αναγκαία για την ικανοποίηση των ετήσιων αναγκών εφοδιασμού. Ως εκ τούτου, το προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού καταρτίζεται από τις αρχές που ορίζει η Ελλάδα και υποβάλλεται στην Επιτροπή προς έγκριση.

Αντικείμενο χωριστού ισοζυγίου εφοδιασμού μπορεί να αποτελέσει η αξιολόγηση των αναγκών των βιομηχανιών μεταποίησης ή συσκευασίας προϊόντων με προορισμό την τοπική αγορά, προς παραδοσιακή αποστολή στην υπόλοιπη Κοινότητα ή προς εξαγωγή στο πλαίσιο παραδοσιακών εμπορικών ροών.

*Άρθρο 4***Λειτουργία του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού**

1. Χορηγείται ενίσχυση για τον εφοδιασμό των μικρών νησιών με τα προϊόντα του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το πρόσθετο κόστος εμπορίας των προϊόντων στα μικρά νησιά, το οποίο υπολογίζεται από τους λιμένες της ηπειρωτικής Ελλάδας από τους οποίους πραγματοποιείται ο συνήθης εφοδιασμός και από τους λιμένες διαμετακόμισης ή φόρτωσης προς τα νησιά τελικού προορισμού.

2. Το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

- α) οι ειδικές ανάγκες των μικρών νησιών και οι συγκεκριμένες ποιοτικές απαιτήσεις·
- β) οι παραδοσιακές εμπορικές ροές με τους λιμένες της ηπειρωτικής Ελλάδας και μεταξύ των νησιών στο Αιγαίο Πέλαγος·
- γ) η οικονομική πλευρά της προτεινόμενης ενίσχυσης·
- δ) εφόσον είναι αναγκαίο, η ανάγκη να μην παρεμποδίζονται οι δυνατότητες ανάπτυξης της τοπικής παραγωγής.

▼ B

3. Το δικαίωμα συμμετοχής στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι ο τελικός χρήστης είναι ο αποδέκτης του οικονομικού πλεονεκτήματος.

*Άρθρο 5***Εξαγωγή προς τρίτες χώρες και αποστολή προς την υπόλοιπη Κοινότητα**

1. Τα προϊόντα τα οποία απολαύουν του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού μπορούν να εξάγονται προς τρίτες χώρες ή να αποστέλλονται προς την υπόλοιπη Κοινότητα μόνο εφόσον πληρούνται οι όροι που ορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2.

Οι εν λόγω όροι περιλαμβάνουν, ιδίως, επιστροφή της ενίσχυσης που χορηγήθηκε δυνάμει του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού.

2. Η εξαγωγή προς τρίτες χώρες και η αποστολή προς την υπόλοιπη Κοινότητα είναι δυνατή για τα προϊόντα που έχουν μεταποιηθεί στα μικρά νησιά για τα οποία χρησιμοποιήθηκαν προϊόντα που έχουν επωφεληθεί από το ειδικό καθεστώς εφοδιασμού εντός των ορίων των παραδοσιακών εξαγωγών και των παραδοσιακών αποστολών. Οι ποσότητες που μπορούν να εξαχθούν ή να αποσταλούν καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2.

Δεν χορηγείται καμία επιστροφή κατά την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων.

▼ M1**▼ B**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ*Άρθρο 7***Μέτρα στήριξης****▼ M1**

1. Το πρόγραμμα στήριξης περιλαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί η συνέχιση και η ανάπτυξη των τοπικών εργασιών της γεωργικής παραγωγής στα μικρά νησιά, στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής του τρίτου μέρους τίτλος II της συνθήκης.

▼ B

2. Το πρόγραμμα στήριξης καταρτίζεται στο γεωγραφικό επίπεδο που θεωρείται καταλληλότερο από την Ελλάδα. Καταρτίζεται από την αρμόδια αρχή που ορίζει η Ελλάδα, η οποία, ύστερα από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και τους οργανισμούς στο κατάλληλο γεωγραφικό επίπεδο, το υποβάλλει στην Επιτροπή για έγκριση.

*Άρθρο 8***Συμβατότητα και συνοχή**

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο και συνάδουν με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές καθώς και με τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή αυτών των πολιτικών.

2. Εξασφαλίζεται η συνοχή των μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης με τα μέτρα που υλοποιούνται βάσει άλλων μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως των κοινών οργανώσεων αγοράς, της αγροτικής ανάπτυξης, της ποιότητας των προϊόντων, της καλής μεταχείρισης των ζώων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

▼ B

Ειδικότερα, στο πλαίσιο του παρόντος κεφαλαίου, δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί κανένα μέτρο:

- α) ως συμπληρωματική στήριξη των καθεστώτων πριμοδοτήσεων ή ενισχύσεων στο πλαίσιο κοινής οργάνωσης αγοράς, εκτός των εξαιρετικών περιπτώσεων που αιτιολογούνται με αντικειμενικά κριτήρια·
- β) ως στήριξη ερευνητικών έργων, μέτρων στήριξης ερευνητικών έργων ή μέτρων επιλέξιμων για κοινοτική χρηματοδότηση βάσει της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα ⁽¹⁾·
- γ) ως στήριξη μέτρων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽²⁾.

*Άρθρο 9***Περιεχόμενο του προγράμματος στήριξης**

Το πρόγραμμα στήριξης μπορεί να περιλαμβάνει:

- α) περιγραφή με ποσοτικά στοιχεία της τρέχουσας κατάστασης της γεωργικής παραγωγής, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα αποτελέσματα της αξιολόγησης, παρουσιάζοντας τις ανισότητες, τις ελλείψεις και τις δυνατότητες ανάπτυξης·
- β) περιγραφή της προτεινόμενης στρατηγικής, των επιλογισμών προτεραιοτήτων της και των ποσοτικών στόχων της, καθώς και εκτίμηση των αναμενόμενων οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στην απασχόληση·
- γ) χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των μέτρων και ενδεικτικό γενικό δημοσιονομικό πίνακα όπου παρουσιάζονται οι διατιθέμενοι πόροι·
- δ) απόδειξη της συμβατότητας και της συνοχής των διαφόρων μέτρων στο πλαίσιο του προγράμματος στήριξης, καθώς και καθορισμό των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση·

▼ M1

- ε) τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή του προγράμματος στήριξης, συμπεριλαμβανομένων διευθετήσεων διαφήμισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης·

▼ B

- στ) τον καθορισμό της αρμόδιας αρχής που είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης και τον καθορισμό, στο κατάλληλο επίπεδο, των αρχών ή των συνεργαζόμενων φορέων.

*Άρθρο 10***Παρακολούθηση**

Οι διαδικασίες και οι φυσικοί και χρηματοδοτικοί δείκτες που διασφαλίζουν την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του προγράμματος στήριξης καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2.

⁽¹⁾ ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 19. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 2006/53/ΕΚ (ΕΕ L 29 της 2.2.2006, σ. 37).

⁽²⁾ ΕΕ L 227 της 21.10.2005, σ. 1.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 11

Κρατικές ενισχύσεις

1. Όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα, για τα οποία εφαρμόζονται τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης, η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει, στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των εν λόγω προϊόντων, ενισχύσεις λειτουργίας με σκοπό τον περιορισμό των ειδικών επιβαρύνσεων που χαρακτηρίζουν τη γεωργία στα μικρά νησιά, οι οποίες απορρέουν από τη μεγάλη απόσταση, τον νησιωτικό και απόκεντρο χαρακτήρα.

2. Η Ελλάδα μπορεί να χορηγεί συμπληρωματική χρηματοδότηση για την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης. Στην περίπτωση αυτή, η Ελλάδα κοινοποιεί στην Επιτροπή την κρατική ενίσχυση και η Επιτροπή μπορεί να την εγκρίνει σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ως μέρος του προγράμματος στήριξης. Η κοινοποιούμενη ενίσχυση θεωρείται ότι κοινοποιείται κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 πρώτη φράση της συνθήκης.

▼M2

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 180 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007⁽¹⁾ και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006⁽²⁾, τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που καταβάλλονται από τα κράτη μέλη δυνάμει των άρθρων 4 και 7 του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12

Χρηματοδοτικοί πόροι

1. Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θεωρούνται ως παρέμβαση προοριζόμενη να σταθεροποιήσει τις γεωργικές αγορές, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾.

2. Η Κοινότητα χρηματοδοτεί τα μέτρα που προβλέπονται στα κεφάλαια II και III μέχρι ανωτάτου ετησίου ποσού 23,93 εκατ. ευρώ.

▼C1

3. Το ποσό που χορηγείται ετησίως στο ειδικό καθεστώς εφοδιασμού του κεφαλαίου II δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 5,47 εκατ. ευρώ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, 16.11.2007, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 214, 4.8.2006, σ. 7).

⁽³⁾ ΕΕ L 209 της 11.8.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 320/2006 (ΕΕ L 58 της 28.2.2006, σ. 42).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Σχέδιο προγράμματος στήριξης

1. Η Ελλάδα υποβάλλει το σχέδιο του προγράμματος στήριξης στην Επιτροπή στο πλαίσιο της χρηματοδότησης του άρθρου 12 παράγραφοι 2 και 3, το αργότερο έως τις 31 Οκτωβρίου 2006.

Το σχέδιο του προγράμματος στήριξης περιλαμβάνει σχέδιο του προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού με ένδειξη των προϊόντων, των ποσοτήτων τους και του ποσού της ενίσχυσης για τον εφοδιασμό από την Κοινότητα, καθώς και σχέδιο του προγράμματος στήριξης για την τοπική παραγωγή.

2. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο πρόγραμμα στήριξης και αποφασίζει για την έγκρισή του, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2.

3. Το πρόγραμμα στήριξης αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Άρθρο 14

Λεπτομέρειες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2. Περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) τους όρους υπό τους οποίους η Ελλάδα μπορεί να τροποποιεί τις ποσότητες και τα επίπεδα ενίσχυσης για τον εφοδιασμό, καθώς και τα μέτρα στήριξης ή την κατανομή των πόρων για τη στήριξη της τοπικής παραγωγής·
- β) τις διατάξεις που αφορούν τις ελάχιστες προδιαγραφές των ελέγχων και των κυρώσεων που πρέπει να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 15

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης άμεσων ενισχύσεων που συστάθηκε από το άρθρο 144 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (εφεξής «επιτροπή»).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι ένας μήνας.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 16

Εθνικά μέτρα

Η Ελλάδα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά τους ελέγχους και τις διοικητικές κυρώσεις, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 17

Ανακοινώσεις και εκθέσεις

1. Η Ελλάδα ανακοινώνει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Φεβρουαρίου κάθε έτους, τις πιστώσεις που διαθέτει και τις οποίες

▼B

σκοπεύει να δαπανήσει, κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους, για την εκτέλεση του προγράμματος στήριξης.

2. Η Ελλάδα υποβάλλει στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Ιουνίου κάθε έτους, έκθεση για την εφαρμογή, κατά το προηγούμενο έτος, των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

3. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2011, και στη συνέχεια ανά πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο γενική έκθεση στην οποία παρουσιάζονται οι επιπτώσεις της δράσης που αναλήφθηκε κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από σχετικές προτάσεις.

*Άρθρο 18***Κατάργηση**

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Οι αναφορές στον καταργηθέντα κανονισμό νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 19***Μεταβατικά μέτρα**

Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίσει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2, τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα για να εξασφαλίσει την ομαλή μετάβαση από τα μέτρα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 προς εκείνα που εισάγονται με τον παρόντα κανονισμό.

*Άρθρο 20***Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003**

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 70 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) όλες τις άλλες άμεσες ενισχύσεις του παραρτήματος VI που χορηγούνται κατά την περίοδο αναφοράς στους γεωργούς των Γαλλικών Υπερπόντιων Διαμερισμάτων, των Αζορών και της Μαδέρας, των Καναρίων Νήσων και των Νησιών του Αιγαίου.»

β) στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη χορηγούν τις άμεσες ενισχύσεις οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1, εντός των ανωτάτων ορίων που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 64 παράγραφος 2 και υπό τους όρους που καθορίζονται στον τίτλο IV κεφάλαια 3, 6 και 7 έως 13.»

2) Στο άρθρο 71 παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 70 παράγραφος 2, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος χορηγεί τις άμεσες ενισχύσεις οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα VI υπό τους όρους που καθορίζονται στον τίτλο IV κεφάλαια 3, 6 και 7 έως 13, εντός των ανωτάτων δημοσιονομικών ορίων που αντιστοιχούν στη συνιστώσα των εν λόγω άμεσων ενισχύσεων εντός του εθνικού ορίου του άρθρου 41 και το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2.»

▼B

- 3) Στα παραρτήματα I και VI, η γραμμή που αφορά τα «νησιά του Αιγαίου» διαγράφεται.

*Άρθρο 21***Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007. Ωστόσο, τα άρθρα 11, 13 και 14 εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93	Παρόν κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 3
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 5 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 5	Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 3α παράγραφος 1 στοιχείο α)	—
Άρθρο 3α παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 12 παράγραφος 3
Άρθρο 3α παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 4 παράγραφος 3 και άρθρο 14 στοιχείο β)
Άρθρο 3α παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 6
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 6
Άρθρο 5	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 6	—
Άρθρο 8	—
Άρθρο 9	—
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	—
Άρθρο 13	—
Άρθρο 13α	Άρθρο 15
Άρθρο 14	Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 14α	Άρθρο 16
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 3
Άρθρο 16	Άρθρο 21